

04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, буд. 3, 5-й поверх,
тел: +38 (044) 392-73-71
email: info@unba.org.ua, веб-сайт: www.unba.org.ua

5th floor, 3 Borysoglibska st., Kyiv, 04070, Ukraine
phone: +38 (044) 392-73-71
email: info@unba.org.ua, web-site: www.unba.org.ua

Голові
Комітету Верховної Ради України
з питань правоохоронної діяльності
Сергію ІОНУШАСУ
ionushas@rada.gov.ua
karchemska@rada.gov.ua

Шановний пане Сергію!

Національна асоціація адвокатів України (далі – НААУ) висловлює Вам свою повагу та звертається з наступного.

05 серпня 2025 року представник НААУ взяв участь у засіданні робочої групи з підготовки до другого читання проєкту Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення гарантій захисту суб'єктів господарювання під час здійснення кримінального провадження» (реєстр. № 12439 від 24.01.2025).

Зважаючи на необхідність оптимізації кримінального судочинства, НААУ було напрацьовано пропозиції до вказаного законопроєкту.

1. Щодо внесення змін до статті 98 КПК України

На сьогодні в практиці досудового розслідування нерідко трапляються випадки, коли постанови про визнання речовими доказами є формальними та не містять жодного змістовного аналізу ознак, які б підтверджували належність об'єкта до речових доказів. Це порушує не лише права власників майна, а й створює необґрунтоване навантаження на судову систему.

Пропонується встановити на рівні закону обов'язкові вимоги до змісту постанови слідчого, дізнавача або прокурора про визнання матеріального об'єкта речовим доказом. Зокрема, передбачити, що така постанова повинна містити:

- відомості про відповідність об'єкта критеріям речового доказу (як визначено у частині першій статті 98 КПК України);
- конкретне значення об'єкта для встановлення обставин кримінального правопорушення;
- обґрунтовані підстави для визнання об'єкта речовим доказом.

Визначення законодавчих вимог до змісту постанови про визнання матеріального об'єкта речовим доказом дозволить уніфікувати судову та слідчу практику, підвищити обґрунтованість процесуальних рішень і забезпечити дотримання права власності учасників кримінального провадження.

Крім того, пропозиція щодо можливості визнання речей та документів, вилучених під час невідкладного обшуку, речовими доказами лише після постановлення слідчим суддею ухвали про проведення такого обшуку, спрямована на запобігання зловживанням з боку органів досудового розслідування та забезпечення допустимості доказів виключно за умови дотримання принципу судового контролю.

2. Щодо внесення змін до статті 169 КПК України

Викладена в проєкті Закону редакція статті 169 КПК України є фрагментарною та містить формально дублюючі положення, що створює складнощі в її тлумаченні. У зв'язку з цим пропонується усунути дублювання пунктів 3 і 3-1 статті 169 КПК України та об'єднати підстави для повернення тимчасово вилученого майна, пов'язані з:

- пропущенням строку звернення з клопотанням про арешт майна (ч. 5 ст. 171 КПК України);

- неподанням відповідного клопотання у межах розумного строку після вилучення без ухвали слідчого судді (ч. 6 ст. 173 КПК України).

Окрім того, на практиці існує проблема невиконання прокурорами обов'язку повернення тимчасово вилученого майна, арешт на яке не було накладено у встановлений КПК України строк. Тому пропонується прямо передбачити обов'язок прокурора винести постанову про повернення майна протягом 48 годин після закінчення відповідних процесуальних строків.

Запропоновані зміни забезпечать:

- консолідацію процесуальних підстав для повернення тимчасово вилученого майна;

- посилення гарантій дотримання права власності;

- усунення можливості штучного затягування повернення майна органами досудового розслідування або прокуратурою.

3. Щодо внесення змін до статті 170 КПК України

У редакції законопроекту враховується лише специфіка юридичних осіб, тоді як фізичні особи-підприємці також здійснюють господарську діяльність, мають працівників, сплачують податки й зазнають аналогічних ризиків у разі арешту майна. У зв'язку з цим необхідно включити ФОПів до кола суб'єктів, щодо яких враховуються економічні наслідки арешту майна.

Крім того, положення проєкту враховують лише можливість подальшої сплати заробітної плати та податків. Водночас суб'єкти господарювання повинні також:

- виконувати інші договори й зобов'язання;
- забезпечувати сталість виробничих процесів;
- зберігати робочі місця.

Арешт майна без оцінки впливу на господарську діяльність може призвести до її фактичного припинення. Для запобігання таким наслідкам пропонується розширити перелік обставин, які слідчий суддя чи суд має враховувати при накладенні арешту, зокрема:

- не лише можливість сплати обов'язкових платежів і зарплат,
- а й необхідність забезпечення безперервного ведення господарської діяльності та виконання інших зобов'язань.

Це сприятиме досягненню балансу між інтересами кримінального провадження та економічною стабільністю, що залежить від безперервної діяльності підприємств і підприємців.

4. Щодо внесення змін до статті 174 КПК України

Норма законопроекту не містить чіткого механізму продовження строку дії ухвали слідчого судді чи суду про арешт майна, а також не врегульовує:

- питання повторного продовження,
- скасування арешту,
- чи встановлення винятків із загального строку.

Запропоновані зміни спрямовані на деталізацію відповідних процесуальних аспектів задля уніфікованого правозастосування та забезпечення юридичної визначеності.

Крім того, пропонується доповнити норму положенням, відповідно до якого двомісячне обмеження строку не поширюється на арешт майна, вилученого з цивільного обігу, з огляду на те, що повернення такого майна суперечить публічному інтересу та завданням кримінального провадження.

5. Щодо внесення змін до статті 214 КПК України

5.1. Чинна редакція частини 1 статті 214 створює правову невизначеність, оскільки поняття «достатні дані» наведено без чіткого зв'язку з критеріями, визначеними в частині 5 цієї статті. Це дозволяє як зловживати правом на подання заяви, так і безпідставно відмовляти у внесенні відомостей до ЄРДР.

Відтак доцільно чітко визначити поняття «достатні дані», оскільки КПК України має забезпечувати ясність, передбачуваність і узгодженість норм. На нашу думку, достатніми слід вважати ті дані, які фактично підпадають під підстави, передбачені ч. 5 ст. 214 КПК України. Це усуне правову прогалину, яка дозволяє слідчим або прокурорам уникати обов'язку розпочинати досудове розслідування.

5.2. Редакція статті в законопроекті не передбачає належного механізму прокурорського нагляду за повнотою та своєчасністю реєстрації кримінальних правопорушень, що створює ризики зловживань або затягування початку

розслідування. У зв'язку з цим пропонується встановити обов'язок генерального прокурора, керівників обласних і місцевих прокуратур, а також їхніх заступників здійснювати відповідний нагляд.

5.3. З огляду на існуючу практику та з метою розвантаження судової системи доцільним є нормативне закріплення можливості оскарження бездіяльності слідчого, дізнавача чи прокурора не лише до слідчого судді, а також — до прокурора або прокурора вищого рівня.

6. Щодо внесення змін до статті 233 КПК України

6.1. Формулювання *«до постановлення ухвали слідчого судді»* є юридично нечітким і не дозволяє точно визначити момент, у який допускається проникнення без судового дозволу. Натомість доцільно застосовувати усталене формулювання *«без ухвали слідчого судді»*, яке виключає довільне тлумачення.

6.2. Формулювання *«осіб, які підозрюються»* не відповідає нормам КПК України, адже статус підозрюваного надається виключно після вручення письмового повідомлення про підозру (ст. 42 КПК). У випадках невідкладних обшуків особа ще може не мати цього статусу, хоча фактичні дані можуть свідчити про її причетність до злочину.

6.3. У КПК України зазвичай вживається формулювання *«особи, які обґрунтовано підозрюються»*, що відповідає стандартам і практиці ЄСПЛ. Обґрунтована підозра має ґрунтуватися на конкретних і достовірних фактах, які дають підстави вважати, що особа причетна до злочину.

6.4. Доцільно закріпити норму про можливість невідкладного обшуку у випадках переслідування осіб, які обґрунтовано підозрюються у вчиненні злочинів проти нацбезпеки, життя і здоров'я, а також інших тяжких і особливо тяжких злочинів.

6.5. З огляду на судову практику, де обґрунтування невідкладності обшуку часто зводиться до загальних міркувань про ризик втрати доказів, слід чітко визначити підстави обшуку без ухвали. Пропонується передбачити, що такими підставами є наявність достатніх обставин, які свідчать про реальну загрозу втрати чи знищення доказів. Ці обставини мають бути підтверджені конкретними фактами.

6.6. Відповідно до постанови ККС ВС від 07.10.2024 у справі № 466/525/22, обґрунтовані побоювання щодо знищення майна можуть впливати з інформації, отриманої оперативним шляхом, від свідків або інших джерел. Затримання одного зі співучасників може спричинити спроби знищення доказів іншими.

При цьому ст. 30 Конституції України дозволяє проникнення до житла лише у випадках рятування життя, майна або безпосереднього переслідування. Формулювання *«за наявності достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза втрати чи знищення речей...»* відповідає цим умовам як фактичне продовження переслідування.

6.7. Законопроект не містить вимоги щодо обов'язкової фіксації рішення про проникнення без ухвали суду. Це може сприяти зловживанням, тому пропонується

ввести норму про обов'язкове складення вмотивованої постанови прокурора або слідчого (за погодженням із прокурором) перед невідкладним обшуком, що забезпечить фіксацію обґрунтувань і персональну відповідальність.

6.8. Доцільно також передбачити участь власника майна або його представника при розгляді клопотання про обшук, а також його право оскаржити ухвалу, винесену за результатами розгляду.

7. Щодо внесення змін до статті 236 КПК України

Пропонується уточнити положення статті, що визначає процесуальний статус речей і документів, вилучених під час проведення обшуку. Зокрема, передбачається встановити, що всі вилучені речі та документи, за винятком предметів, вилучених із цивільного обігу, набувають статусу тимчасово вилученого майна — незалежно від того, чи були вони прямо зазначені в переліку предметів, дозволених до відшукування в ухвалі слідчого судді.

Необхідність внесення цієї пропозиції зумовлена тим, що чинна редакція законопроекту ускладнює розуміння обсягу майна, яке може вважатися тимчасово вилученим, а також переліку об'єктів, на які в подальшому може бути накладено арешт. Така невизначеність породжує неоднорідну правозастосовну практику та унеможливорює належну реалізацію процесуальних прав сторін.

З огляду на викладене, доцільним є нормативне закріплення єдиного й чіткого підходу до кваліфікації речей і документів, вилучених під час обшуку (за винятком предметів, вилучених з обігу), як тимчасово вилученого майна.

У зв'язку з цим Національна асоціація адвокатів України загалом позитивно оцінює запропоновані зміни та вважає їх такими, що заслуговують на підтримку після доопрацювання.

Додаток: на 12 арк.

З повагою

**Голова
Національної асоціації адвокатів України,
Ради адвокатів України**

[Підпис] Лідія ІЗОВІТОВА

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ ПРОПОЗИЦІЙ

до Проекту Закону про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення гарантій захисту суб'єктів господарювання під час здійснення кримінального провадження (реєстр. №12439)

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта	Пропозиції до (норми) проекту акта
Стаття 98. Речові докази ... Відсутня.	Стаття 98. Речові докази ... 3. Про визнання матеріального об'єкта речовим доказом слідчий, дізнавач, прокурор вносять постанову. Постанова вноситься не пізніше звернення до слідчого судді з клопотанням про накладення арешту на майно з метою забезпечення збереження речових доказів. Якщо для визнання матеріальних об'єктів речовими доказами потрібно призначення експертизи, постановова має бути винесена не пізніше наступного робочого дня після отримання слідчим, дізнавачем, прокурором висновку експерта.	Стаття 98. Речові докази ... 3. Про визнання матеріального об'єкта речовим доказом слідчий, дізнавач, прокурор вносять постанову. У постанові про визнання матеріального об'єкта речовим доказом зазначаються: відомості про відповідність об'єкта визначеним у частині першій цієї статті критеріям речового доказу, конкретне значення об'єкта для встановлення обставин кримінального правопорушення, а також обґрунтовані підстави для його визнання речовим доказом. 4. Постанова про визнання матеріального об'єкта речовим доказом вноситься не пізніше звернення до слідчого судді з клопотанням про накладення арешту на майно з метою забезпечення збереження речових доказів. Речі та документи, вилучені під час невідкладного проникнення до житла чи іншого володіння особи, не підлягають

		визнанню речовими доказами до моменту постановлення слідчим суддею ухвали про задоволення клопотання про проведення обшуку. Якщо для визнання матеріальних об'єктів речовими доказами потрібно призначення експертизи, постанова має бути винесена не пізніше наступного робочого дня після отримання слідчим, дізнавачем, прокурором висновку експерта.
Стаття 169. Припинення тимчасового вилучення майна та повернення тимчасово вилученого майна 1. Тимчасово вилучене майно повертається особі, у якої воно було вилучено: 1) за постановою прокурора, якщо він визнає таке вилучення безпідставним; 2) за ухвалою слідчого судді чи суду, у разі відмови у задоволенні клопотання прокурора про арешт цього майна; 3) у випадках, передбачених частиною п'ятою статті 171, частиною шостою статті 173 цього Кодексу; 4) у разі скасування арешту;	Стаття 169. Припинення тимчасового вилучення майна та повернення тимчасово вилученого майна 1. Тимчасово вилучене майно повертається особі, у якої воно було вилучено: 1) за постановою прокурора, якщо він визнає таке вилучення майна безпідставним; 2) за ухвалою слідчого судді чи суду, у разі відмови у задоволенні клопотання прокурора про арешт цього майна; 3) за постановою прокурора – у випадку, передбаченому частиною п'ятою статті 171 цього Кодексу, – протягом 48 годин після закінчення строків, передбачених частиною п'ятою статті 171 цього Кодексу; 3-1) за ухвалою слідчого судді чи суду – у випадку, передбаченому	Стаття 169. Припинення тимчасового вилучення майна та повернення тимчасово вилученого майна 1. Тимчасово вилучене майно повертається особі, у якої воно було вилучено: 1) за постановою прокурора, якщо він визнає таке вилучення майна безпідставним; 2) за ухвалою слідчого судді чи суду, у разі відмови у задоволенні клопотання прокурора про арешт цього майна; 3) за постановою прокурора, яку він зобов'язаний винести протягом 48 годин після закінчення строків, передбачених частиною п'ятою статті 171 або частиною шостою статті 173 цього Кодексу; 4) за ухвалою слідчого судді чи суду – у разі скасування арешту майна; 5) за вироком суду в кримінальному провадженні щодо кримінального проступку.

5) за вироком суду в кримінальному провадженні щодо кримінального проступку. ...	частиною шостою статті 173 цього Кодексу; 4) за ухвалою слідчого судді чи суду – у разі скасування арешту майна; 5) за вироком суду в кримінальному провадженні щодо кримінального проступку. ...	...
Стаття 170. Накладення арешту на майно ... 6. У випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, фізичної чи юридичної особи, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, а також юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності обґрунтованого розміру цивільного позову у кримінальному провадженні, а також само обґрунтованого розміру неправомірної вигоди, яка отримана	Стаття 170. Накладення арешту на майно ... 6. У випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, фізичної чи юридичної особи, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, а також юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності обґрунтованого розміру цивільного позову у кримінальному провадженні, а також само обґрунтованого розміру неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, щодо якої здійснюється провадження.	Стаття 170. Накладення арешту на майно ... 6. У випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, фізичної чи юридичної особи, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, а також юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності обґрунтованого розміру цивільного позову у кримінальному провадженні, а також само обґрунтованого розміру неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, щодо якої здійснюється провадження. У разі задоволення цивільного позову або стягнення з юридичної особи розміру отриманої неправомірної вигоди суд за клопотанням прокурора, цивільного позивача може вирішити питання про арешт майна для

юридичною особою, щодо якої здійснюється провадження. У разі задоволення цивільного позову або стягнення з юридичної особи розміру отриманої неправомірної вигоди суд за клопотанням прокурора, цивільного позивача може вирішити питання про арешт майна для забезпечення цивільного позову або стягнення з юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, доведеного розміру отриманої неправомірної вигоди до набрання судовим рішенням законної сили, якщо таких заходів не було вжито раніше.	У разі задоволення цивільного позову або стягнення з юридичної особи розміру отриманої неправомірної вигоди суд за клопотанням прокурора, цивільного позивача може вирішити питання про арешт майна для забезпечення цивільного позову або стягнення з юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, доведеного розміру отриманої неправомірної вигоди до набрання судовим рішенням законної сили, якщо таких заходів не було вжито раніше. При застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження щодо юридичної особи чи її майна слідчим суддею, судом враховується необхідність забезпечення подальшої можливості сплати заробітної плати та обов'язкових платежів до бюджету. ...	забезпечення цивільного позову або стягнення з юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, доведеного розміру отриманої неправомірної вигоди до набрання судовим рішенням законної сили, якщо таких заходів не було вжито раніше. При застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження щодо фізичної особи-підприємця, юридичної особи чи їх майна слідчим суддею, судом враховується необхідність забезпечення подальшого здійснення господарської діяльності, можливості виконання зобов'язань, сплати заробітної плати та обов'язкових платежів до бюджету. ...
Стаття 174. Скасування арешту майна Відсутній.	Стаття 174. Строк дії ухвали слідчого судді, суду про арешт майна, продовження строку, скасування арешту майна 1. Арешт майна здійснюється на підставі рішення слідчого судді, суду на строк не більше двох місяців. Строк арешту майна на стадії досудового розслідування може бути продовжений	Стаття 174. Строк дії ухвали слідчого судді, суду про арешт майна, продовження строку, скасування арешту майна 1. Арешт майна здійснюється на підставі рішення слідчого судді, суду на строк не більше двох місяців. Прокурор, слідчий за погодженням з прокурором після спливу зазначеного строку, має право звернутися із клопотанням про

	в межах строку досудового розслідування. 2. Слідчий, дізнавач, прокурор мають право звернутися із клопотанням про продовження строку арешту майна, яке розглядається у порядку, передбаченому статтею 172 цього Кодексу. Клопотання про продовження строку арешту майна подається не пізніше п'яти днів до закінчення дії попередньої ухвали про арешт майна. 3. Слідчий суддя, суд відмовляє у продовженні строку арешту майна, якщо слідчий, дізнавач, прокурор не доведе, що: 1) обставини, які стали підставою для арешту майна, продовжують існувати; 2) сторона обвинувачення не мала можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких було накладено арешт на майно, іншими способами протягом дії попередньої ухвали. 4. Після закінчення строку, визначеного в ухвалі слідчого судді, суду накладений на майно арешт вважається скасованим. ...	продовження строку арешту майна, яке розглядається у порядку, передбаченому статтею 172 цього Кодексу. Клопотання про продовження строку арешту майна подається не пізніше п'яти днів до закінчення дії попередньої ухвали про арешт майна. 2. Слідчий суддя, суд відмовляє у продовженні строку арешту майна, якщо слідчий, прокурор не доведе, що: 1) обставини, які стали підставою для арешту майна, продовжують існувати; 2) сторона обвинувачення не мала можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких було накладено арешт на майно, іншими способами протягом дії попередньої ухвали. У разі встановлення обґрунтованої необхідності у продовженні арешту майна, слідчий суддя, суд може постановити вмотивовану ухвалу про його продовження в межах строку досудового розслідування. Арешт майна, накладений на предмети, які вигучені законом з обігу, застосовується протягом усього строку кримінального провадження. 3. Після закінчення строку, визначеного в ухвалі слідчого судді, суду накладений на майно арешт вважається скасованим.
--	---	--

...		
Стаття 214. Початок досудового розслідування 1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування. ... 4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і	Стаття 214. Початок досудового розслідування 1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, які містять достатні дані про обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування. ... 4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення,	Стаття 214. Початок досудового розслідування 1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, які містять достатні дані передбачені частиною п'ятою цієї статті або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування. Генеральний прокурор, керівник обласної прокуратури, керівник місцевої прокуратури та їх перші заступники і заступники здійснюють нагляд за своєчасністю, повнотою та законністю внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. ...

повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.	зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, які містять достатні дані про обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, не допускається.	4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.
5. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:	...	Скарги на бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення розглядаються прокурором, прокурором вищого рівня або слідчим суддею місцевого суду.
1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;		5. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:
2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;		1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;
3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;		2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;
4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;		3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;
5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті		4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального

(частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування; 7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань. У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження.		правопорушення (час, місце, спосіб вчинення та інші обставини необхідні для надання попередньої кваліфікації кримінальному правопорушенню); 5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування; 7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань. У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження. У разі відсутності у заяві, повідомленні про кримінальне правопорушення відомостей, передбачених пунктами 1-7 цієї частини, слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше сорока восьми годин, здійснюють збір таких відомостей у порядку, визначеному законодавством.
Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення	Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення	Стаття 221. Ознайомлення з матеріалами досудового розслідування до його завершення

1. Слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язаний за клопотанням сторони захисту, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, надати їм матеріали досудового розслідування для ознайомлення, за виключенням матеріалів про застосування заходів безпеки щодо осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Відмова у наданні для ознайомлення загальнодоступного документа, оригінал якого знаходиться в матеріалах досудового розслідування, не допускається.	1. Слідчий, дізнавач, прокурор зобов'язаний за клопотанням сторони захисту, потерпілого, його представника та законного представника, юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, цивільного позивача, його представника або законного представника, цивільного відповідача, його представника, іншої особи, права його представника, іншої особи, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, її представника в п'ятиденний або інший погоджений строк з дня задоволення клопотання надати їм матеріали досудового розслідування для ознайомлення, за виключенням матеріалів про застосування заходів безпеки щодо осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Про відмову у наданні матеріалів про застосування заходів безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Про відмову у наданні матеріалів про застосування заходів безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, а також тих матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню. Про відмову у наданні матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню, може бути оскаржена до слідчого судді. Цивільний позивач, його представник або законний представник, цивільний відповідач, його представник ознайомлюються лише з тими
---	--

	вноситься мотивована постанова, яка в частині відмови у наданні матеріалів, ознайомлення з якими на цій стадії кримінального провадження може зашкодити досудовому розслідуванню, може бути оскаржена до слідчого судді. Цивільний позивач, його представник або законний представник, цивільний відповідач, його представник ознайомлюються лише з тими матеріалами, які стосуються цивільного позову. Інша особа, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, її представник ознайомлюються лише з тими матеріалами, які стосуються інтересів цієї особи. ...	матеріалами, які стосуються цивільного позову. Інша особа, права чи законні інтереси якої обмежуються під час досудового розслідування, її представник ознайомлюються лише з тими матеріалами, які стосуються інтересів цієї особи. ...
Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи ... 3. Слідчий, дізнавач, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення. У	Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи ... 3. Слідчий, дізнавач, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення. У такому разі	Стаття 233. Проникнення до житла чи іншого володіння особи ... 3. Для виконання завдань кримінального провадження, у виняткових випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей, запобіганням безпосередній загрозі їхньому здоров'ю, статей свободі, особистій безпеці чи майну, безпосереднім переслідуванням осіб, які обґрунтовано підозрюються у вчиненні кримінальних правопорушень проти основ національної

такому разі прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися до слідчого судді із клопотанням про проведення обшуку. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого, дізнавача про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу.	прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно, але не пізніше сімдесяти двох годин після здійснення таких дій звернутися до слідчого судді із клопотанням про проведення обшуку. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого, дізнавача про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу, а вигучені речі та документи підлягають негайному поверненню.	безпеки України, кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи та інших тяжких або особливо тяжких злочинів, а також за наявності достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза втрати або знищення речей і документів, які мають значення для кримінального провадження слідчий, прокурор, має право невідкладно без ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи. В таких випадках проникнення до житла чи іншого володіння особи здійснюється на підставі вмотивованої постанови слідчого, прокурора. Надалі прокурор або слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно, але не пізніше сімдесяти двох годин з моменту проникнення до житла чи іншого володіння особи звернутися до слідчого судді із клопотанням про проведення обшуку. 4. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу за участі власника майна або його представника, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні достатні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Ухвала слідчого судді за результатами розгляду клопотання про проведення обшуку може бути оскаржена в порядку, передбаченому цим Кодексом.
---	--	---

		5. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу, а вилучені речі та документи підлягають невідкладному поверненню, але у строк не пізніше сімдесяти двох годин
--	--	---